

Prorocká zjevení v naší službě

Tomáš Korčák

Služba Elijáše a Elíši se vyznačovala prorockými zjeveními a slovy poznání a moudrosti. Elíša věděl, jak chodit v pomazání Ducha svatého. Například, když izraelský král vytáhnul spolu s judským a edómským králem do boje proti Moábcům, chtěl se judský král, když se dostali do úzkých kvůli nedostatku vody, dotázat Hospodina skrze jeho proroka (viz 2Kr 3). Šli tedy k Elíšovi. Kvůli zbožnému judskému králi Jóšafatovi hledá Elíša pomazání Ducha svatého a naslouchá jeho hlasu. Měl zkušenost, že při poslechu hudby a uctívání na něj sestupuje Boží přítomnost. Požádal krále: **Tak mi přiveďte hudebníka. I stalo se, když ten hudebník hrál, že na něm spočinula Hospodinova ruka.** (2Kr 3,15) Poté přinesl podivuhodné slovo moudrosti, aby v údolí vykopali mnoho prohlubní. Druhý den ráno byly prohlubně naplněné vodou a Moábcí si při východu slunce mysleli, že údolí je plné krve a že se jejich protivníci pobili navzájem. Vytáhli a byli nemile překvapeni plnou silou koalice, která je zcela porazila.

Další příklad Elíšova prorockého zjevení ve slovu poznání je odhalení pokrytectví a touhy po mamonu u jeho učedníka Gecháziho (viz 2Kr 5). Elíša zadarmo uzdravil malomocného Naamána, velitele armády aramejského krále. Nejprve však musel pokořit jeho pyšnou náboženskou duši, která měla přesné představy, jak má Bůh jednat. Totéž někdy musí Bůh udělat i v našich životech, neboť naše představy o jeho působení mu překážejí v jeho jednání v našich životech a skrze naše životy.

Když se Elíša dověděl, že ho Naamán hledá, aby byl uzdraven, v jistotě víry prohlásil: **Jen ať přijde ke mně, aby poznal, že je v Izraeli prorok.** (2Kr 5,8) Když však Naamán k němu dojel s doprovodem a velikou odměnou, Elíša k němu vůbec ze svého domu nevyšel, jen k němu poslal posla se slovy: **Jdi a umyj se sedmkrát v Jordánu; tvé tělo se obnoví a budeš čistý.** (10) Rozhněvaný a uražený Naamán odešel, očekával totiž, že se mu bude Elíša osobně věnovat, bude vzývat svého Boha a mávat rukou k nemocnému místu. Místo toho se měl sedmkrát omýt v Jordánu. Damašské řeky jsou přece lepší a čistější!

Nakonec ho jeho služebníci přemluvili jednoduchou úvahou: „Kdyby ti prorok uložil něco velikého, těžkého či složitého, cožpak bys to neudělal? **Tím spíše**, když ti dal tak jednoduchý příkaz!“ Sofistikovaní lidé se potřebují pokořit a stát jednoduchými a především poslušnými! Naamán poslechl podivné slovo proroka a byl uzdraven. Jeho tělo a kůže byly obnoveny jako tělo malého chlapce. S vděčností chválí Hospodina: **Hle, nyní vím, že na celé zemi není Bůh, jenom v Izraeli.** (15) a chce za to odměnit Elíšu, který se s ním nyní poprvé setkává tváří v tvář. Elíša odměnu odmítá, i když ho Naamán nutil, protože Boží dary jsou vždy zadarmo. Zadarmo od Boha dostáváme, zadarmo dáváme.

Gechází po odjezdu uzdraveného Naamána vyhledal a odměnu si lživě vyžádal a poté ukryl. Když pak přišel k Elišovi, ten se ho zeptal: **Odkudpak, Gechází? Odpověděl: Tvůj otrok nešel nikam. On mu řekl: Nešel jsem v duchu s tebou, když ten muž sestoupil ze svého vozu a šel ti vstříc? Což je čas brát stříbro a brát roucha, olivové háje a vinice, brav a skot, otroky a otrokyně? Naamánovo malomocenství ulpí navěky na tobě a na tvém potomstvu. Nato od něj odešel postižen malomocenstvím, bílý jako sníh.** (2Kr 5,25-27) Eliša měl slovo poznání, kdy doslova jeho srdce šlo s Gecházím na jeho pokrytecké cestě pro dary od Naamána. Gecházího jednání otevřelo dveře pro malomocenství do jeho života a dokonce i k jeho potomkům. Toto zjevení pokrytectví přineslo Boží soud a Boží bázeň do Božího lidu podobně jako Petrovo jednání s Ananiášem a Safirou v prvotní církvi (viz Sk 5,1-16). Eliša též připomíná, jaký je čas (a na co není čas), což zásadně potřebujeme vědět zvláště v dnešní materialistické době.

Elišův vliv skrze nadpřirozená slova poznání se postupně dostal i do vládních sfér země a stal se zásadním zdrojem informací pro národní bezpečnost. Nadpřirozeně odhaloval tajné vojenské plány aramejského krále:

Když aramejský král vedl válku proti Izraeli, poradil se se svými otroky: Na tom a tom místě bude můj tábor. Muž Boží však izraelskému králi vzkázal: Měj se na pozoru, abys neprocházel tímto místem, neboť tam táboří Aramejci. Izraelský král poslal posly na to místo, o kterém mu muž Boží pověděl a varoval ho, a měl se tam na pozoru; a to se stalo ne jednou či dvakrát. Mysl aramejského krále byla kvůli tomu rozbouřená. Zavolal své otroky a řekl jim: Proč mi neoznámíte, kdo z našich je s izraelským králem? Jeden z jeho otroků řekl: Nikoli, můj pane a králi, ale prorok Eliša, který je v Izraeli, oznamuje izraelskému králi věci, které mluvíš ve své ložnici. Řekl: Jděte a podívejte se, kde je. Pak pošlu a zajmu ho. Oznámili mu: Je v Dótanu. (2Kr 6,8-13)

Kéž i dnes povstanou zralí proročtí lidé, kteří budou přinášet zjevení a radu vládcům. Pán si připravuje tyto moudré rádce s prozkoušenou vírou a skrze jejich dary a povolání jim ve svůj čas otevře dveře na správná místa. Stane se tak podle slova: **Dar člověku otevře dveře, povede ho před vysoko postavené.** (Př 18,16)

Jedním z rysů elijášovské služby i v této době bude rozšíření daru slova poznání a prorockého zjevení mezi obyčejnými lidmi, kteří chtějí v moci Ducha svatého šířit Boží království. Bude se tak dít zvláště ze dvou důvodů:

1. pro budování církve: **Každému je dáván projev Ducha ke společnému prospěchu. Neboť jednomu je skrze Ducha dáváno slovo moudrosti, jinému podle téhož Ducha slovo poznání.** (1K 12,7-8)
2. pro zasažení světa: **Ale když budou všichni prorokovat a vejde někdo nevěřící nebo neznalý, bude ode všech usvědčován a ode všech souzen. Budou se odhalovat skryté věci jeho srdce, a tak padne na tvář, pokloní se Bohu a vyzná: ‚Vskutku, mezi vámi je Bůh!‘** (1K 14,24-25)

Věřím, že v následujícím období nastane velký nárůst znamení, divů a zázraků zvláště skrze slova poznání a prorocká zjevení toho, co chce Bůh právě činit. Bude to kvůli jednoduchému předpokladu a sice, že řadoví křesťané začnou věřit, že je Bůh živý a že odpovídá na jejich prosby (viz He 11,6). Začnou se v konkrétních všednodenních situacích ptát živého Boha, co chce činit, začnou věřit, že jim odpovídá a začnou také podle toho jednat. **Tehdy zavoláš a Hospodin odpoví, vykřikneš o pomoc a on se ozve: »Tu jsem!«** (Iz 58,9 ČEP) Nebude vše hned dokonalé, budeme dělat chyby, ale když budeme pokorní a učenliví, budeme stále více přesněji slyšet jemný Hospodinův hlas. Poroste také naše posvěcení a tím i náš pozitivní vliv.

Slova poznání jsou nadpřirozená odhalení, na která nemůžete přijít přirozenými schopnostmi. Tato prorocká zjevení uvolňují v lidech víru, která způsobuje zázraky a přibližuje k živému Bohu, jenž nás miluje a ví o nás všechno. Někdy to mohou být zjevení nemocí či problémů, které chce Bůh odstranit, jindy to mohou být odhalení skrytostí srdce a to jak v pozitivním, tak i v negativním smyslu (např. hříchu). Nikdy však nepřinášejí odsouzení a beznaděj, ale naopak vedou k Ježíši jako Zachránci a Pánu.

(Úryvek z připravované knihy Elijášův plášť - Co chce Bůh dělat v tomto čase skrze Tebe)

Cesta do Boží přítomnosti podle Mojžíšova stánku

Alena Mrázková

V knize Exodus dostal Mojžíš příkaz, aby Bohu Izraelci udělali stánek. Proto se mu říká „Mojžíšův stánek“. Tento stánek symbolizoval Boží přítomnost mezi Izraelci. **„Ať mi udělají svatyni a budu přebývat uprostřed nich.“** (Ex 25,8) Jak napovídá jiný název Mojžíšova stánku – stan setkávání - cílem bylo setkat se s Bohem.

Nádvoří Měděný oltář

Měděný oltář je symbolem Ježíšovy oběti na kříži. Jednou ze základních podmínek pro vstup do Boží přítomnosti je naše znovuzrození. Náš znovuzrozený duch může komunikovat s Duchem svatým. Potřebujeme si uvědomovat, že jsme v Boží přítomnosti jedině z Boží milosti, skrze Ježíšovu oběť. Ježíš vzal na sebe naši vinu a hřích, jinak bychom v Boží přítomnosti nemohli být. Náš Bůh je svatý a my sami o sobě rozhodně svatí nejsme. **„Všichni zhřešili a postrádají Boží slávu.“** (Ř 3,23) Svatost jsme dostali od Boha zadarmo, z milosti. Jsme smířeni s Bohem skrze velmi vzácnou Ježíšovu krev. Nebýt Ježíše, nikdy bychom nemohli přijít k tak svatému Bohu. **„Plášť bude na Áronovi, když bude sloužit, aby byl slyšet jeho zvuk, když bude vcházet do svatyně před Hospodina a když bude vycházet, aby nezemřel.“** (Ex 28,35) V žalmech se píše o plášti spravedlnosti. I z tohoto verše vidíme, že důvodem, proč můžeme přijít před Boha je darovaná spravedlnost. Uvědomuji si, jak velká výsada je, že můžeme vstoupit před živého, mocného a

svatého Boha. Za dob Starého zákona tam mohl vejít jen kněz a i to mělo podmínky, aby nezemřel.

„Nepřijde na ně (levity) vlna, když budou sloužit v branách vnitřního nádvoří a v domě. Na jejich hlavě budou lněné turbany a na jejich bedrech budou lněné spodky. Nepřepášou se ničím, co by vyvolalo pocení.“ (Ez 44,17b-18) Kněží se v Boží přítomnosti nesměli zpotit. Pot je symbol vlastního výkonu, vykazování se vlastními skutky. Opakem chození ve vlastních skutcích je chození v milosti. Nikdy si tedy nemysleme, že vstoupíme do Boží přítomnosti na základě našich zásluh, vlastní snahy. Takové myšlení před Bohem smrdí. Služme Bohu s ohněm! Nemůžeme to ale vnímat jako důvod, proč přicházíme před Boží tvář a proč nás Bůh přijme. Rozdíl je v motivu. Motivem naší služby Bohu má být to, že jsme přijati naším Otcem a že ho milujeme. Důvodem vstupu do Boží přítomnosti je Ježíšova krev, Boží milost.

Pokud žijeme v pocitech viny, je to znak toho, že nežijeme zcela v milosti. **„Když vyznáváme své hříchy, Bůh je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očistí nás od každé nepravosti.“** (1J 1,9) Dábel nám skrze vinu sváže ruce a postaví nás do kouta. Řekne nám: „Tady stůj a neevangelizuj a za nemocné se nemodli, uděláš Bohu jen ostudu. Podívej se, co jsi řekl, či udělal včera.“ Bůh nám ale odpouští a staré hříchy už nepřipomíná. Vina nám vezme radost a pokoj. Staneme se pak ubitými křesťany, kteří raději nic nedělají, aby něco nezkazili.

Bronzové umyvadlo

Bronzové umyvadlo je symbolem života v upřímnosti, přímosti a pokání. Kněží, když vcházeli do stanu setkávání, se měli umýt vodou, aby nezemřeli (viz Ex 30,20). Každý z nás potřebuje mít člověka, kterému může vyznat jakýkoli hřích. Občas bychom se raději hanbou propadli, než abychom něco druhému vyznali. Ale Bůh pro tuto odvahu požehná a uvede nás do větší svobody a zralosti. Chceme vstoupit do přítomnosti Boha, který je svatý, proto i sami sebe musíme posvěcovat. **„Uděláš květ (plátek, čelenku) z čistého zlata a vyryješ na něj pečetní nápis: Svátý Hospodinu** (pro Árona, když vcházel do svatyně svatých). (Ex 28,35)

Oči a uši jsou brány do našeho srdce, proto je potřebujeme střežit, abychom nezarmoutili Ducha svatého. **„Tvé oči jsou čisté, nemohou se dívat na zlo a hledět na trápení.“** (Abk 1,12) Je zajímavé, že Duch svatý má přímo ve svém jménu „svatý.“ Myslím, že to manifestuje jeho citlivost na hřích. Pokud je někde hřích, Duch svatý odchází.

Rovněž potřebujeme být i čitelní pro naše okolí, dovést mluvit i o svých slabostech. Potřebujeme mít přítele, který o nás ví, s čím zápasíme, kterému můžeme vyznat své hříchy. Máme chodit v pravdě: **„Bůh hledá ctitele, kteří ho uctívají v duchu a pravdě.“** Nejen, že máme být schopni unést napomenutí od svého přítele, ale dokonce bychom za ním měli i dojít a říct mu: „Napomeň mě, prosím, když vidíš, že to potřebuji.“

Bronzové umyvadlo bylo uděláno ze zrcadel žen. Zrcadlo nám dává pravdivý obraz nás samých. Stejně tak i náš přítel nám může nastavit zrcadlo. Rysem zralosti je, že se nezhroutíme, když nás někdo napomene. Zrcadlo nám také nastavuje Boží slovo, skrze které nás Bůh usvědčuje z hříchu. Pokorný člověk je ochoten činit pokání. Pyšný se hroutí, že není dokonalý. Pokorný ví o své nedokonalosti a nehrouť se. Ve vykazatelném vztahu budme s lidmi, kteří mají rozlišení hříchu. Chlácholení, že všichni lidé jsou hříšní apod., nás dál neposune.

Před časem jsem mohla trochu víc poznat život rusů (brouků, rád švábi). Všimla jsem si, že nemají rádi světlo, rychle utíkají do štěrbin, kde je tma a špína. To je povaha démonů. I oni se stahují tam, kde je hřích. Člověk, který nedává do pořádku své srdce, dává ve svém životě prostor temnotě. Také přestane duchovně růst, stagnuje či duchovně slábne. Proto je velmi důležité být vykazatelný druhé osobě a nic netajit.

Svatyně – stan setkávání

Sedmiramenný svícen

Sedmiramenný svícen je symbol Ducha svatého. V Písmu se mluví o sedmeru Duchů Božích: „**Na něm spočine Duch Hospodinův: Duch moudrosti a rozumnosti, Duch rady a bohatýrské síly (zmužilosti, moci), Duch poznání a bázně Hospodinovy.**“ (Iz 11,2) Náš znovuzrozený duch je schopen komunikovat s Duchem svatým. Duch svatý nás rád uvede do Boží přítomnosti, protože je Pomocníkem pro život na tomto světě. On nás uvádí do svatyně svatých. On nám také připomene Boží slovo, které se můžeme modlit, zpívat a vyznávat. Také nás může upozornit na hřích, abychom neměli nic, co by bránilo v našem vztahu s Pánem. Potřebujeme se od něj nechávat denně naplňovat, aby z nás tryskala chvála.

Stůl s posvátným chlebem

Stůl s chlebem je symbolem Božího slova. I v hledání Boží přítomnosti má významné místo Boží slovo. „**Světlem pro mé nohy je tvé slovo, osvěcuje moji stezku.**“ (Ž 119,105) Boží slovo nám také svítí na cestu i při hledání Boží přítomnosti, abychom neuhli nalevo ani napravo. Nehledáme pocity, hledáme Boha. Ježíš o sobě řekl, že je chléb a jím máme být syceni. Boží slovo má v moci nás vnitřně nasytit. **Ježíš jim řekl: „Já jsem ten chléb života. Kdo přichází ke mně, jistě nebude hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit.“** (J 6,35) Bible je dopis z lásky k nám poslaný od Boha. Čím víc Boha milujeme, tím víc milujeme i jeho Slovo.

Oltář s kadidlem

Oltář s kadidlem je symbolem modliteb křesťanů. „**A přišel jiný anděl, který měl zlatou kadidelnici, a postavil se k oltáři; bylo mu dáno množství kadidla, aby je dal s modlitbami všech svatých na zlatý oltář, který je před trůnem.**“ (Zj 8,3) Věřme, že naše modlitby Bůh slyší. Modlitba je rozhovor s Bohem. Může se stát velmi důvěrným rozhovorem. Čas v modlitbě může být příjemný.

Modlila jsem se za to, aby mě Bůh naučil se modlit. Dovedla jsem se v minulosti modlit, ale jaksi to drhlo. Občas jsem se koukala na hodinky a kontrovala, jak dlouho se modlím. Jak se asi cítí Bůh, když se díváme, kdy už skončí čas modliteb? Asi si Bůh říká: „Chce tedy být se mnou nebo ne?“

„A vyleji na dům Davidův a na obyvatele Jeruzalémské Ducha milosti a pokorných proseb. I obrátí zřetel ke mně, kterého bodli..“ (Za 12,10) Je zajímavé, že Duch přimluvy souvisí se zjevením milosti. Volá po Boží milosti! Na to i my potřebujeme zjevení Boží milosti, abychom se mohli potom v té milosti modlit. Bůh chce určitou míru tohoto Ducha vylít na každého z nás. Pokud na nás pak tento Duch je, není pro nás dřina se modlit. Jde to samo. Tento Duch v nás sám volá, ať jsme kdekoli, na ulici, na hřišti, za volantem. Pak si můžeme oblíbit čas v modlitbě s Bohem.

Chcete vidět změny ve svém životě i ve svém okolí? Pokud se nemodlíme, jsme jako lidé, kteří nedýchají. Volejme k Bohu, ať nás naučí se modlit a ať nás použije podle své vůle.

Opona

Když zemřel Ježíš na kříži, opona se roztrhla. Ježíšova smrt na kříži nám otevřela přístup do Boží přítomnosti. Opět zde vidíme princip milosti. Nevstupujeme k Bohu na základě odříkaných „Otčenášů,“ či na základě naší snahy po „dobrém životě“. Vstupujeme jako lidé, kteří jsou v Kristu, v jeho spravedlnosti.

Svatyně svatých (velesvatyně)

Svatyně je místem, kde se setkáme s Boží přítomností. Boží přítomnost potřebujeme hledat, protože chceme, nikoli proto že musíme. Pokud s Bohem být „musíme“, jsme pod zákonem. Mějme čas s Bohem, protože „chceme“. Služba, práce apod. nás může unavit. Lidé nám začnou vadit, proto potřebujeme říct Bohu: „Napln mě. Přijímám plnost Ducha svatého do svého života a spolu s Duchem svatým je do mě vlita i láska k lidem.“

Jedna z nejdůležitějších oblastí je naše jistota, že jsme milovaní. Bez času s Bohem přežíváme, ale opravdu nežijeme. Bůh nám chce dávat prožívat jistotu přijetí a jeho lásky, když jsme s ním. Potřebujeme mít jistotu Boží lásky a přízně. Partnerská láska duši nenasytí. Je to jen náš Pán, který má moc naplnit emocionální prázdnotu duše. Vždyť řeky živé vody budou tryskat z našeho nitra.

Truhla smlouvy

Truhla smlouvy je symbolem Nové smlouvy, kterou máme s Bohem. Stará smlouva je napsaná na desky zákona, Nová smlouva je vyrytá do našich srdcí. Nová smlouva stojí na spasení z milosti, vychází ze srdce. Vše dostáváme z milosti. Ježíš zemřel za nás, abychom mohli být dokonale svobodni. Centrem Staré smlouvy bylo dodržování zákona. Požadavky zákona však naplnil Ježíš ve své oběti na kříži.

Touha po Bohu

Jak už napovídá jeden z názvů pro svatyni (stánek setkávání), cílem je setkat se s Bohem. Vnímám silnou Boží touhu být s námi, touhu po společenství. Ta touha je v Božím srdci již od věků. Byla tam i za dob Starého zákona, kdy byl Izrael nevěrný Bohu. Přesto Bůh toužil po tom, aby s nimi měl společenství. „**A já si říkal: Jak rád bych tě zařadil, postavil mezi syny a dal ti výbornou zemi, nádherné dědictví zástupů národů! Říkal jsem si, že mě budeš nazývat: Můj otče, a nebudeš se ode mě odvracet.**“ (Jr 3,19) Jak silná touha je v Božím srdci po otcovském vztahu! Jak rád by nás uvedl do úplné svobody a přivedl nás do dědictví, do naší země. Může mu bránit náš nedostatek touhy a nedostatek vytrvalosti v hledání Boha.

Bůh Otec nás miluje a jako odpověď na jeho lásku je naše láska k němu. Bůh nás miloval první, naklonil k nám své srdce jako první. Eliášův duch „**nakloní srdce otců k synům a srdce synů k otcům, abych při svém příchodu neranil zemi prokletím.**“ (Mal 3,24) Miloval nás, když jsme ještě byli hříšní. „**Bůh však prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní.**“ (Ř 5,8)

„**Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání.**“ (J 14,15) Opět vidíme, že prvně je láska k Bohu, potom chceme dodržovat Boží přikázání. Není to naopak, že prvně musíme zachovávat Boží přikázání a potom nás Bůh bude milovat.

Kolik věřících má výčitky svědomí, že netráví dost času s Bohem a mají potom výčitky svědomí, že se dost nemodlí, nečtou Bibli apod. Pokud nemáme dost času na Boha, je to velká škoda pro nás. Pokud jsme s Bohem, můžeme si dobře odpočinout. Já to dělám tak, že poslouchám hudbu na sluchátkách a třeba jen klečím a čekám na Boha. Bůh nám takto dá si odpočinout od práce, uklidnit mysl a občerství nás. Můžeme vstoupit do jeho přítomnosti a přijímat jeho lásku, pokoj a radost.

Duchovní hlad nás uvádí do stále bližší přítomnosti našeho Otce. Je to žízeň v našem duchu. Čím víc máme, tím víc ještě voláme, že chceme víc. Pokud v nás není touha, která je vidět, nemá Bůh na co odpovědět. On otvírá těm, kteří tlučou.

Potřebujeme se stát vnitřně zoufalými (ve smyslu žízně) po Bohu. Nejhorší totiž není náš duchovní stav. Nejhorší je, když v nás není touha po duchovním růstu, protože tehdy nás Bůh nemůže proměnit. Myslíme si, že jsme bohatí, ale my jsme chudí, protože máme málo Boží přítomnosti v životě. Nežijme v jakémisi „sebeuspokojení“. Na druhou stranu buďme spokojeni v Pánu! Buďme vděční za vše, co už jsme od Boha dostali. Buďme vděční za společenství s Pánem, které už máme i za míru Ducha svatého.

I když může vypadat vstoupení do Boží přítomnosti složitě, není to tak. Chození ve vděčnosti, milosti, v pokání, v modlitbě... se může stát naším životním stylem a budeme pak schopni se dostat do Boží přítomnosti rychle.

Předmanželský sex

Stanovisko staršovstva Sboru Křesťanské společnosti Praha

Cílem stanoviska staršovstva KS Praha je poskytnout vodítko pro řešení otázek týkajících se předmanželského sexu se speciálním zaměřením na případ, kdy spolu dva křesťané „chodí“, uvažují o svatbě a vstoupí do společného sexuálního života ještě před uzavřením manželské smlouvy.

V zásadě lze rozlišit dva případy:

1. jde jen o jediný případ, který vidí jako hřích a chtějí vzniklou situaci řešit;
2. jde o situaci, kdy považují sexuální život před manželstvím za „normální“ věc a odmítají ho uznat za hřích.

Stanovisko vychází z následujících obecných biblických pravd:

1. **Bůh stvořil člověka jako sexuální bytost** – Gn 1,28: „A Bůh jim požehnal a řekl jim: ‚Plodte a množte se a naplňte zemi.‘ “ Lidská sexualita je tedy Božím záměrem, Bůh ji sám stvořil, a tudíž pro ni stanovil i pravidla.
2. **Sexualita byla stvořena jako dobrá** – Gn 1,31: „Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré.“; Gn 2,25: „Oba dva byli nazí, člověk i jeho žena, ale nestyděli se.“ Tak, jako bylo všechno Boží stvoření dobré a dokonalé až do nejmenších podrobností, tak bylo dobré a dokonalé i lidské sexuální citění, bez nečistých postojů a tužeb.
3. **Sexualita byla porušena prvním hříchem** – Gn 3,16b: „...budeš dychtit po svém muži, ale on nad tebou bude vládnout.“ Pád člověka se týká všech oblastí lidské přirozenosti i života. Čistota stvořeného sexuálního citění byla narušena, byly narušeny i vzájemné vztahy mezi mužem a ženou.
4. **Sexuální život má svoje pevné místo, které stanovil Bůh.** Boží postoj k sexuálnímu životu je jasně vyjádřen v rámci celé Bible. Stručně lze říci, že mimomanželský (a tedy i předmanželský) sexuální styk je hříchem. Naprosto jasně to ukazuje Dt 22,13-21. Nová smlouva o této věci hovoří v 1K 7,1-9. Verš 9 jasně indikuje, že mimo manželství je třeba žít zdrženlivě (ovládat se). Pokud toho někdo není schopen, ať vstoupí do manželství a tak se vyvaruje smilstva. (*Je jistě samozřejmostí, že věřící si vezme věřícího – viz 1K 7,39: ...může si vzít, koho chce, ale pouze v Pánu.*)
5. **Tak, jako je celý člověk obnovován v Kristu** – 2K 5,17: „Proto je-li kdo v Kristu, je nové stvoření. Staré věci pominuly, hle, je tu všechno nové.“ – **je obnovována i lidská sexualita.** Bůh chce v Kristu uzdravit a obnovit tuto stránku života. To, co bylo, pominulo, je tu nové. Člověk má možnost vstoupit do uzdravení a nového chápání i prožívání své sexuality. Jde to však pouze v Kristu na základě poslušnosti Božího slova.

V prvním případě z úvodu je situace taková, že došlo k pohlavnímu styku u

křesťanského páru, který uvažuje o svatbě. To, co se stalo, vidí jako hřích a hledají pomoc při řešení nastalé situace. Musejí se vzít nebo naopak rozejít? Co k tomu říká Písmo?

Při řešení konkrétních situací je třeba hledat vedení svatým Duchem. Nedá se paušálně stanovit jedno řešení pro všechny případy. Vždy je třeba činit pokání a nikdy se ke stejnému hříchu nevracet. Je třeba zvažovat, co k hříchu vedlo. Mohlo jít jen o „neopatrnost“, kdy se příliš vystavili pokušení a nemohli mu už odolat. Nebo to bylo vyjádřením určitého postoje vůči Božímu slovu? Někdy lze doporučit, aby na určitou dobu přerušili svůj vztah a před Pánem zvažovali další cestu. Je třeba citlivě naslouchat svatému Duchu a jednat s milostí. Když Josef zjistil, že Marie je v jiném stavu, nevyžadoval její ukamenování (na což by měl podle Zákona právo), ale chtěl situaci řešit jinak.

Jiné je to při řešení druhého případu. Tam nejde jen o určitý jednorázový „úlet“, ale o vyjádření postoje a chápání Božího slova. Vždy je třeba jasně říci a vysvětlit z Písma, že jde o hřích. Písmo je v této věci zcela jasné. Vzájemný sexuální život nenahrazuje manželskou smlouvu (viz výše), ani ji neuzavírá. Pokud uznají, že jsou v hříchu a činí pokání, od svého jednání se odvrátí a dál jdou cestou Písma, „zachránili jste jejich duši od smrti“ (Jk 5,20). Je pravděpodobné, že bude ještě třeba se zabývat tím, proč k takové situaci došlo. Pokud však odmítnou uznat, že jejich jednání je hříšné a budou v něm pokračovat, je třeba je biblicky napomenout (od jednotlivce až po církve), a pokud ani to nepomůže, vydat je satanu – vyloučit z církve. 1K 6,9: „Ani smilníci...neobdrží Boží království za dědictví.“ Je samozřejmé, že ve všech výše uvedených případech je třeba se za ně, i za správné rozhodnutí, modlit.

Je třeba zdůraznit, jak důležité je v před-manželském vztahu zachovávat patřičnou míru zdrženlivosti. Ani tady nelze stanovit pro každého univerzálně, kam až lze dojít, aby to bylo ještě „bezpečné“ a neskončilo to v hříchu smilstva. Vždy se je třeba ptát na to, v čem mají oba svobodu a co už dělají jen proto, aby vyhověli tomu druhému. Pokud vím, že ten druhý už v něčem úplnou svobodu nemá, nebudu to po něm nikdy chtít. Důležitá je komunikace – v určitém okamžiku rozvíjejícího se vztahu je nutné mluvit i o těchto věcech, pokud oběma nejsou naprosto zřejmé. Obecně platí „čím méně, tím lépe“. (Při jednom vyučování vyjádřil tuto zásadu velmi lapidárně Arthur Hibbert: „Nedotýkej se na druhém ničeho, co sám nemáš.“) Jednoznačné je, že mimo manželství je sexuální styk i petting hříchem. Je dobré se vyhýbat situacím, kde je vyšší nebezpečí selhání, jako je třeba společná dovolená bez přítomnosti dalších osob a pod.

Tak jako ve všech oblastech života, musíme hledat vedení svatým Duchem a Boží milost i v oblasti sexuálního života. Nesmíme při tom nikdy zapomenout, že Písmo je pro nás normou i v této oblasti.

V souvislosti s předmanželskými vztahy je nutno zmínit ještě jednu oblast, a to příležitostné přespávání snoubenců v jednom bytě bez přítomnosti někoho jiného nebo dokonce společné bydlení (i když nedochází k sexuálnímu styku). Takové jednání považujeme za hřích a budeme ho kázeňsky řešit. Jsou k tomu tři důvody:

- A. **1K 6,18 a 1K 10,12** - Máme utíkat od smilstva, ne ke smilstvu. Někdo si je jistý, že pokušení odolá, ale před tímto postojem apoštol Pavel varuje. Modlíme-li se „neuveď nás v pokušení“, neměli bychom do něj vcházet.
- B. **2K 6,3** - Nemáme být nikomu pohoršením. Můžeme sousedům od rána do večera říkat, že křesťané nežijí ve smilstvu, ale nebudou nám to věřit, pokud spolu bydlíme jako nesezdaní lidé. Jsme pohoršením jak nevěřícím, tak ostatním křesťanům a některé můžeme svým špatným příkladem i svést ke hříchu.
- C. **Gn 24,67** - Veřejné uvedení ženy mužem do domu patří ke svatbě. Společný život a tedy i bydlení patří k manželství. Předčasné zahájení společného bydlení i v případě, že nedojde ke smilstvu, může zkomplikovat budoucí manželský vztah. Působí také problémy v případě, že snoubenci poznají, že se mají rozejít.

Jsme povoláni k životu ve svatosti, která převyšuje normy tohoto světa. Pokud se někdo provinil v této oblasti, ať činí pokání a společně bydlící snoubenci se rozstěhují.

Pro případné zájemce o tyto otázky doporučujeme následující literaturu:

- Derek Prince – Manželská smlouva
- Derek Prince – Bůh je prostředník k manželství
- Lubomír a Věra Ondráčkovi – Lov nebo zjevení (Jak najít životního partnera)

Text je upraveným prohlášením staršovstva z roku 1995

Rozpoznání jeho hlasu

Jack Deere

Věta, která byla v určité situaci slovem poznání, se při dalším opakování stává prázdnou frází. Každý se už setkal s návodem na rychlé zbohatnutí. Chceme získat něco hodnotného, ale bez zaplacení ceny. I za mnoha otázkami po Bohu a jeho cestách se skrývá naděje, že odpověď na hluboké a závažné otázky najdeme v jednoduchých mechanických formulacích. Tedy v něčem, co snadno zvládneme a co můžeme kontrolovat.

Po všech konferencích s prorockou službou následují otázky typu: „Jak jsi poznal, že slovo, nebo vidění je od Boha?“ Když v odpovědi zmíním skutečnost, že je to věc riskování a pokoření se, většina lidí se stáhne. Prosím, nevzdávej to. Snad ti pomohou následující rady.

Rozpoznání Božího hlasu

Jak poznáme, že k nám mluvil Bůh, a ne naše pocity, satan, nebo nátlak okolí? Jak to poznáme, když nemáme potvrzení zázrakem nebo návštěvou anděla? Jakým jiným způsobem nám Bůh může pomoci?

Boží hlas a Bible jsou vždy v souladu

Všechna osobní zjevení zkoumej Písmem. Mohou být v rozporu s naší interpretací Písma (viz Petrův pohled na jídelníček - Sk 10), ale nesmí být v rozporu s vlastním učením Bible. Bůh nikoho nepokouší tak, aby přestoupil jeho slovo (Jk 1,13).

Ale co s oblastmi, které Písmo přesně neupravuje? Máme určitou svobodu ve volbě věřícího partnera, volby a změny zaměstnání, koupě domu, apod. Jak zkoumat vjemy a hlasy, které nás při tom vedou?

Když Boží hlas odporuje názoru přátel

Rada přátel při určení zdroje zjevení může být důležitá (Př 11,14), ale může mít omezenou hodnotu. Někdy po nás Bůh chce věci, které se druhým zdají nesmyslné. Pavlovi jeho přátelé rozmlouvali cestu do Jeruzaléma (Sk 21,10-12). Boží hlas o cestě a jeho poslání slyšel jen on sám, ne jeho přátelé. Podobnou zkušenost prožila J. Pullingerová, když měla odjet do Hongkongu. Jejím povolání nikdo nerozuměl a všichni ji odrazovali. Přesto nastoupila na loď a odplula na východ. Tak začala její služba mezi narkomany v Hongkongu.

Pokud chceme ujištění, že k nám mluvil Bůh, nestačí naslouchat jen radám přátel. Bůh chce, abychom vynaložili úsilí a naučili se rozeznávat jeho hlas (Iz 11,2-4; J 10,3-4). Proto jsme za slyšení jeho hlasu zodpovědní my, ne naši rádci (1Kr 13,1-32). Přátelé nám mohou pomoci pouze určitým duchovním vhladem či radou.

Boží hlas má stále stejný charakter

Podívejme se na rozhovory, které vedl Ježíš. Všimněte si, jak mluvil se ženou u studny (J 4,7), bohatým mládencem (Mt 16,19) nebo učedníky. Jeho hlas je klidný a neodsuzuje. Proč by k nám měl mluvit jinak?

Jedna žena mi vyprávěla o setkání s mužem, který se vydával za proroka. Objížděl sbory, vyprávěl o své službě a vybíral na ni peníze. Při shromáždění veřejně jmenoval její hříchy a přitom na ni křičel. Tvrdil, že slovo pro ni takto přijal a že se ve skutečnosti na ni zlobí Bůh. Toto zjevení nebylo od Boha, protože ten se svými dětmi jedná jiným způsobem.

Duchu svatému bývají často připisovány obžaloby a odsouzení, která působí d'ábel (Zj 12,10). Když nám d'ábel předhazuje naše hříchy, chce dosáhnout toho, abychom se cítili zatracení a bezcenní. Chce, abychom měli dojem, že takoví jsme byli vždy a že už se nezměníme. Při vyznávání hříchů nám řekne, že to nebylo upřímné a že to stejně uděláme znovu.

Když nás usvědčuje Duch svatý, konfrontuje nás s realitou hříchu, ale současně nám dá naději skrze krev Ježíše Krista.

Boží hlas přináší dobré ovoce

Často se tvrdí, že základní kritérium pravdivosti proroctví je jeho naplnění. Tento náhled plně nesdílím, protože většina proroctví obsahuje prvek eventuality (Jr 18,7-10; Jon 3,4).

Nenaplnění předpovědi má minimálně tři příčiny:

1. Bůh nemluvil.
2. Bůh mluvil, ale prorokující neporozuměl času.
3. Bůh mluvil, člověk správně porozuměl, ale reakce ostatních zabránila naplnění.

Někdy k události dojde, aniž Bůh mluvil (Dt 13,1-5). Příčinou mohou být démonské síly, klamání a manipulace mluvčího a náhoda. Proroctví, které neudává čas naplnění, je těžké testovat na naplnění. Na splnění Izajášových slov čekali 700 let (Iz 52,13-53,12). A některá proroctví na své naplnění čekají (Iz 2,1; 63,1-6). Netvrdím, že naplnění není testem proroctví. Říkám pouze, že jím nemusí nutně být.

Ježíš mluvil o ovoci (Mt 7,16-18). Pravdivost a naplnění je v dobrém ovoci. Co je od Pána, přinese církvi lásku, radost, pokoj... (Ga 5,22). Ovoce se nedá posoudit hned. To se často týká i proroctví, které neudává přesný čas naplnění.

Slova o ovoci proroctví nás vedou k posouzení života a působení člověka. Pokud slyšíme Boží hlas, ponese náš život dobré ovoce. Pokud vyvoláváme nepokoj, závist a rozbroje, je sporné, jestli jsme skutečně slyšeli Boží hlas.

Boží hlas se odlišuje od našeho hlasu

Podívejme se na Iz 55,8-9: „Mé smýšlení není vaším smýšlením a vaše cesty nejsou mými cestami, praví Hospodin. Jako je vysoko nebe nad zemí, tak jsou mé cesty nad vašimi cestami, tak je mé smýšlení nad vaším smýšlením.“ Bůh je jiný než my a stále se nacházíme v konfliktu s jeho metodami a perspektivami.

Často slyším argument, že my máme Bibli, která nám popisuje Boží myšlení a cesty. Ale je rozdíl Bibli mít a Bibli rozumět. Např. proroctví o narození Mesiáše. Izajáš měl Bibli (Tóru), když k němu Bůh mluvil. Boží pojetí Bible se může zásadně lišit od toho, co si myslíme. A všechny Boží myšlenky v Bibli zapsané nejsou. Jak to má udělat, když nám je chce zjevit?

Testem pro poznání Božího hlasu pro mne může být, že se odlišuje od mého myšlení. Například: jeden muž byl na shromáždění s prorockou službou. Byla vyhlášena sbírka na zaplacení hypotéky ve výši 130 000 dolarů. Slyšel hlas, že má dát 1 000 dolarů. Tyto peníze potřeboval na zaplacení splátky hypotéky na svůj dům, ale pak vypsál šek a vložil do sbírky. Vybralo se více, než bylo potřeba a tak se doma Pána ptal, proč k němu takto mluvil a jestli slyšel správně. Pán mu řekl, že před shromážděním se modlil za to, aby slyšel Boží hlas a že zkoušel, nakolik to myslel vážně. Později dostal i peníze na vlastní splátku.

Boží hlas jde lehce přeslechnout

Bůh se s námi někdy setkává v situacích, kdy je lehké jej odmítnout. Čekali jsme prince na koni, ale ve chlévě se narodilo dítě. Hledáme ho v solidních biblických textech, ale on se nám zjeví v prchavém snu. V proroctví a vědomostech poznáváme z částky (1K 13,9), ale toužíme mít naprosté jasno.

Ptáme se, proč Pán nemluví srozumitelněji. Ale pomohlo by nám to? Naprosto jasně a srozumitelně už toho řekl hodně, ale chceme to skutečně slyšet? Například mluvil o lásce k nepříteli (L 6,27-28). Proč by tedy měl mluvit k těm, kdo ignorují jeho jasné příkazy? Proč má svá tajemství prokazovat církvi, která se navzájem ničí?

Za přáním, aby Bůh mluvil srozumitelně není často nic jiného, než naše touha, aby nás vedl pohodlně. Také je možné zaměnit naše a Boží hodnoty a podlehnout iluzi, že všemu rozumíme a že Bůh je náš Pán (i když mu nejsme poddáni).

Přátelství - klíč k rozeznání Božího hlasu

Bůh chce mít s námi vztah. Nám ale jde jen o výsledky. On s námi chce mluvit, my chceme, aby dal věci do pořádku. Nevadí mu to, má radost když nám slouží. Ale chce být více, než služebník. Chce být přítel. Přátelství se ale nedá vynutit. Musí se zvolit a pěstovat. Je pro vztah a ne pro výhody. Na druhou stranu, přátelé pro sebe udělají všechno.

Pamatujete se na začátek takového přátelství? Možná jste dotyčného chtěli odmítnout, možná jste s ním soupeřili. Ale pak jste na něm uviděli něco, co vás přitahovalo. A dobrovolně jste se rozhodli pro přátelství. Vynucená nebo zmanipulovaná přátelství přestanou dřív, než začnou, protože se stanou břemenem. Přátelství je o lásce a láska musí být dávana dobrovolně (Pís 8,6-7). Pokud se v přátelském vztahu dostaneme pod tlak pouhých povinností, přátelství začíná zmírat.

Problém církve je, že Ježíše představuje jako servis. Ukazuje hlavně na to, co všechno pro nás dělá. Ale mnozí se ve vztahu k němu nedostanou za toto stádium. Ale co když v uspokojování našich potřeb „selže“? I tak je hoden naší lásky a uctívání. Ale mnoho křesťanů je tak oslepeno Ježíšovou péčí, že ho nejsou schopni milovat „jen tak“.

Bůh nám dává příležitost ukázat opravdovost naší touhy po něm. Promluví k nám v době, kdy se nám to nehodí nebo v prchavém snu. Také jedná neobvykle. Viděli jsme dítě ve stáji a muže na kříži. Všichni to známe z Bible. Ale obsahuje to i princip Božího jednání s lidmi. Musíme si zvyknout na to, že Bůh používá neobvyklé způsoby. Veliké Boží věci často začínají ve stáji a mnohdy vyžadují oběť, která je podle nás nesmyslná a přesahuje naše schopnosti a vydanost.

Bůh touží po tom, abychom ho hledali. To, že nám nabízí přátelství, je jedno z největších tajemství vesmíru. Tuto nabídku potřebujeme uchopit a stále usilovat o prohlubování vztahu.

Posun vzorů ve 21. století

James W. Goll

V čase, kdy jsme překročili pomyslný práh nového období s Bohem, bude docházet jak v církvi, tak i ve světě k mnohým otřesům. Jedná se o období, kdy budou dokončeny započaté úkoly a o čas pročišťování. Jedná se také o čas přípravy na „duchovní otřesy v církvi“, kdy dojde k její proměně, aby se mohla stát podle některých prorockých hlasů tzv. „církví třetího dne“. Dovolte mi, abych vám s tímto pohledem v mysli představil některé body, týkající se posunu vzorů ve 21. století.

- Dochází k uvolnění **apoštolského mandátu založeném na vztazích** – ten zdůrazňuje „sítě vztahů“ oproti vertikálním strukturám autority. Tento čerstvý důraz na vzájemně se oplodňující vztahy nahradí většinu usedlých církevních sdružení, kde často dochází k vlivu ducha soutěžení a kontroly.
- Když jsem Pána osobně uctíval, dostal jsem následující slova: „V období, kdy se **apoštolská služba stane osobní**, bude **v prorocké službě uvolněna veliká autorita**. Pán v těchto centrech, kde dochází k obnově vztahů, zesílí svůj hlas a Duch svatý si je přidá na svoji mapu.“
- **Dojde ke konfrontaci s „duchem politikaření“**. Tak jako „prorocké hnutí“ odhalilo a konfrontovalo v církvi „náboženského ducha“, tak také „apoštolské hnutí milosti a pravdy“ historicky odhalí a položí sekeru na kořen „ducha politikaření“ v církvi.
- Dojde k mohutnému rozmachu v **obnovení Davidova stánku**, jak je porokován u Amose 9,12 a ve Skutcích 15,16-18. Výsledkem budou autentická centra, 24 hodin modliteb, chvály, uctívání a přímlyvy, která vytrysknou ve všech národech. Objeví se nové tvořivé písně a zvuky tak, jak tomu bylo v radikální službě Williama a Katherine Boothových v kapelách Armády spásy. Chvála opět nebude omezena pouze „čtyřmi stěnami“ ale vylije se do světa.
- V církevním světě bude pokračovat posun v teologii od falešné teorie, že duchovní dary pominuly s ukončením kánonu či s druhou generací apoštolů prvotní církve. Jinými slovy tato **falešná teorie o ukončení bude končit!**
- Na vzestupu je nové **hnutí znamení a zázraků**. V mnoha městech budou zřizována místa uzdravení či centra, ve kterých budou probíhat modlitby za nemocné a vyhánění zlých duchů (L 10). Tak jako ve dnech, kdy žil John G. Lake v letech 1920, se znovu objeví zástupy lidí uzdravených z různých nemocí.
- Tento Boží pohyb bude tak mocný, že se **církev bude k uctívání scházet na stadionech** – a to ať již jde o společnou církev v daných regionech, či o

místní společenství. Ta se totiž natolik rozrostou co do počtu, že při svých shromážděních slavností uctívání naplní tyto stadiony.

- **Dojde k velkému pohybu Ducha svatého mezi ženami.** Mnoho žen bude uvolněno do pětinasobné služby a budou jako nástroje použity v celosvětovém probuzení a přicházející reformaci. Tato záležitost nebude doktrinální – bude to jedna z nezbytností, vzhledem k objemu potřeby služebníků pro poslední žeň. Toto přicházející období by mohlo také snadno získat název „období žen kazatelek“.
- Když věřící v Krista objeví význam takzvaného „skrytého místa“ a Nejvyšší se stane skutečně jejich příbytkem (Ž 91), dojde k **obnovení Kvietistického hnutí**. Dojde k čerstvému zjevení důvěrného vztahu s Bohem, obecenství s jejich milencem, manželem a Pánem. Povstane duchovní generace Marie z Bethanie, která s radostí „vyplývá svůj život“ pro Pána!
- V církvi po celém světě vytryskne **čerstvě hnutí svatosti**. Jeho důrazem bude Otcova milost a nefalšovaný duch usvědčení ze hříchu (J 16), který přivede mnohé k pokání a jejich znečištěná roucha budou vyčištěna mocí krve Pána Ježíše Krista.
- Církev se jakožto tělo Kristovo probudí ke svému povolání a zodpovědnosti **zasáhnout a pozvednout chudé a utlačené**, jak se o tom píše u Izajáše 58,7-12. Když se církev probudí ze svého sobeckého životního stylu zahleděnosti do sebe, budou odhaleny řetězy postojů sirotka a bude obnoveno veselé a radostné dávání.
- Skrze službu „apoštolů a proroků komerční sféry“ budeme svědky nesmírně velkého **přesunu bohatství do Božího království**. Ti, kteří mají pomazání pro obchodování, administrativní činnost a tvořivost, budou v církvi požehnáni a nebudou již prožívat omezení. Padne hradba mezi duchovními a laiky, mezi sekulárním trhem a duchovní službou.
- Do Kristova těla **přichází extravagantní hnutí mládeže**, které „zasáhne národy“. Veřejná shromáždění povedou mladí lidé, kteří se budou modlit a postit za probuzení, jež se rychle rozšíří do národů. Půjde o „mezigenerační pomazání“, kdy se srdce otců obrátí k dětem a srdce dětí se obrátí k Otci (Mal 4,5-6).
- Ostatek církve tvořené věřícími z pohanů bude zasažen vlnou „**zástupného pokání**“. To způsobí, že církev učiní **pokání z historických křivd, kterých se dopustila vůči Židům**. V důsledku toho bude od trůnu milosti uvolněno zjevení týkajícího se „odpočinku sabbatu“. Nebude však probíhat skrze striktní zachovávání předpisů a bude mít za následek uzdravení mnohých.
- **Strategií d'ábla je vyvolat další typ holocaustu** – Bůh však dá povstat těm, kteří zatroubí na trumpety podobně, jako tomu bylo u Mordokaje. Ten pro takový čas, jako je tento připraví společnou Ester (církve). Radikální modlitba

pomůže pro Židy vybudovat ochranný val podobný štítům země, které náleží Hospodinu.

- Přichází **čas sblížení**. Pomazání ohně Letničních, velká tažení s uzdravováním a osvobozováním, přítomnost hnutí Pozdního deště, břemeno evangelikálů pro ztracené, charismatické dary, vášeň hnutí Jesus People, důvěryhodnost hnutí Třetí vlny, zjevení Prorockého hnutí a sítě vztahů Apoštolské reformace – všechny tyto proudy splynou dohromady v jednu přílivovou vlnu, která bude mít větší vliv, než „reformace před 500 lety“. Vše nakonec vyústí v něco, co by mohlo být nazváno **Velká revoluce v církvi**.
- Radikální činy zástupného pokání, skutky milosrdenství vůči chudým a utlačovaným, setkání plná Boží moci pro službu nemocným a démonizovaným, bojovná chvála a přímluva přijde jako revoluce na celé Kristovo tělo a vypůsobí velké společenské probuzení! Pokud by o období, které leží před námi, měly být napsány historické knihy, mohly by nést název „**dny jeho slavné přítomnosti**“.

(Poznámka: Tento text jsem napsal před 12 lety a byl publikován v mé knize *Přicházející prorocká revoluce*. Znovu jsem si tato prohlášení prohlédl, trochu jsem je upravil a řekl si, že by bylo dobré vám je opět poslat.)

Požehnání! James W. Goll, zakladatel služby Encounters Network

June 6th, 2012, 1-877-200-1604 / www.encountersnetwork.com

Prorocká slova (*nejen*) pro Judu

Voda, chleby, studna, okno a dveře

Tomáš Korčák - výjezd vedoucích s rodinami do Herrnhutu 24.-27.10.2012

V létě jsem byl na výletě v chorvatském pohoří Paklenice. Teploty dosahovaly k 40°C. Při vstupu do nádherných hor skrze kaňon Malé Paklenice mne oslovila pracovnice přírodního parku a zeptala se mne, jestli mám s sebou dostatek vody. Bez vody by mne do hor nepustili. Později jsem plně pochopil důležitost této otázky. Můj výlet trval více než šest hodin a obsahoval vysoké stoupání a většinu cesty na přímém slunci. Měl jsem 3 litry vody a všechnu po cestě vypil. Byla turistická sezóna, ale já v těchto místech potkal pouze jednu rodinu a manželský pár. Téměř celou dobu jsem šel sám nádhernou krajinou. Tolik jsem snad v životě na žádném výletě nevypotil, avšak byl to jeden z mých nejkrásnějších výletů.

Proč o tom mluvím? Věřím, že nás Bůh vyzývá, abychom se naučili pít z jeho Ducha. Jsou před námi výzvy, ve kterých bychom neobstáli bez vody. Potřebujeme se naučit na svých cestách poznávat Hospodina a zakoušet jeho přítomnost. Umět chodit v jeho přítomnosti je klíčové pro naši budoucnost. Pít vírou ze studnice života v Kristu je pro každého z nás životně důležité. Učíme se to na skrytém místě

v modlitbě a rozjímání nad Božím slovem. Boží přítomnost ze skrytého místa pak vynášíme do svého každodenního života.

Dále jsem viděl, jak každý z nás držíme ve svých rukách dva chleby. Každý z nás dostal od Boha svůj díl a je toho dostatek pro své okolí. Když v každé ruce držíš chléb, pak nemáš žádnou ruku volnou a tvoje pozornost je tomu plně věnována. Nemáš možnost ani jednou rukou dělat něco jiného. Chléb je ti dán k tvému nasycení a k syčení lidí ve tvém okolí. Neříkej, že je ho málo a že to nestačí. Ve tvém dávání bude chléb rozmnožován, takže ho vždy bude dostatek. Tvoje dávání uvolňuje nebeské zdroje. Nepodceňuj se a začni dávat, co ti již Bůh dal. Jde především o něho samotného a jeho nebeské pokladnice.

Dále jsem při uctívání viděl obraz, ve kterém byla studna a za ní okno a dveře. Ptal jsem se Boha, co to znamená. Věřím, že toto je výklad: Můžeme být pouhými pozorovateli, kteří sedí za oknem a pozorují události z pohodlného místa, anebo můžeme vyjít ze dveří a být samotnými aktéry událostí. Jsou různé dveře: dveře do budov, ale i dveře do oblastí, do nových příležitostí a do nových úrovní našeho duchovního života. Mám za to, že nás Bůh přivedl před takovéto dveře. Vstoupíš do nich a půjdeš do nových oblastí a zkušeností a nebo se staneš pouhým pozorovatelem (možná výborným teoretikem) za oknem? Souvisí to také se studnou našeho dědictví. Pijme z ní vírou a vyjdeme dveřmi do nových od Boha připravených skutků!

Oživující řeka vytékající z církve

Harvey Boyd – Smečno 15.9.2012

Viděl jsem cirkve, ze které začala vytékat řeka. Řeka pak protékala skrze celou zemi. Lidé z církve začali vycházet a jeden za druhým skákat do řeky. V řece se však objevily vysoké útesy, které lidem překážely. Nakonec však každý jednotlivec do řeky skočil. Řeka proudila velmi rychle a lidé jí byli unášeni. Další a další útesy v řece vyvstávaly. Jsou to útesy, které se snaží lidi zastavit. Někteří lidé na ně vylezli. Bylo tedy těžké řekou proplout. Několik málo lidí bylo unaveno a proto se nechalo útesem zastavit. Ale většina lidí dokázala skrze výčnělky proplout.

Oba břehy řeky byly velice neplodné a nehostinné. Nebyl tam vůbec žádný život. Nakonec se lidem podařilo útesům vzdát a proplout dál. Jeden za druhým se dostávali k břehům a vyšplhali na souš. Všude tam, kam lidé vstoupili, se země začala v jejich stopách oživovat. Všude, kam vstoupili, začal proudit život, vytvořil se zelený nádherný trávník a začaly vyrůstat krásné květiny. Lidé, kteří na nehostinných březích do té doby leželi, vypadali jako mrtví. Lidé z řeky se jich dotkli a oni začali povstávat k životu. Do země přišel život.

Byla to Boží řeka. Skalnaté výběžky byly potíže, skrze které se každý z vás musí dostat. Jenom několik málo lidí mělo postoj, že to vzdávalo. Možná jsou to boje za osobní proměnu, možná přijdou ještě jiné zápasy. Když se však nenecháte překážkami zastavit a vybojujete ve svých oblastech svůj boj, bude skrze vás božský život proměňovat všechno, kam přijdete. Je to vidění, které mi dal Pán dnes

ráno, když jsem se za vás modlil. Proto věřím, že je to určitě určeno pro vás. Co se stane, když prolomíte? Božský život bude proudit skrze vás a přijde život.

Harvey Boyd – Mělník 18.9.2012

Pán mi při uctívání říkal, abych vám vyřídil, jak moc má každého z vás rád, jak se z vás opravdu raduje a že nad vámi i někdy pláče. Ale pozor, jsou to slzy radosti. Pán si váží všeho, co děláte. Má však pro vás něco mnohem většího a to se pomalu začíná dít. Připravuje srdce lidí v tomto městě, aby přijali jeho Království. Vzkazuje vám, ať hledáte jeho tvář, ať mu nasloucháte a potom jdete ve víře. Budete překvapeni, co skrze vás bude dělat.

Tomáš Najmon - Oltář chval Mělník Chloumek 15.10.2012

Při pohledu na Mělník jsem v duchu slyšel slovo „boj“, které se několikrát opakovalo. Ptal jsem se Pána: „Co je to za boj?“ „Je to boj o vaši vytrvalost. Nepřítel se vás snaží odradit tím, že zatím nevidíte ve viditelném světě mnoho ovoce. Nenechte se odradit, zůstaňte zacílení a jistě zvítězíte. Stojíte na straně vítěze.“

Doporučujeme následující vyučování ve formátu mp3:

Tomáš Korčák

Koho máš za Boha?

(toto vyučování může zásadně proměnit tvoje vztahy)

Povolání přinášet život

Harvey Boyd

1 Hledej Hospodina - má pro tebe více

2 Důvěrný vztah s Bohem - klíč k Boží moci

3 Osvobození a uzdravení

4 Vyjdi z lodky

<http://www.juda.cz/audio/>

Křesťanské společenství Juda, Tyršova 95 (Tyršův dům), 276 01 Mělník
vedoucí starší: Tomáš Korčák, tel.: 607 971 453 nebo 315 626 670,
telefon do kanceláře: **315 623 508**, e-mail: ksjuda@wo.cz ; <http://www.juda.cz>
Bankovní spojení: ČSPO Mělník, Křesťanské společenství Juda, 0460842399/0800

Je naděje pro tvoji budoucnost, je Hospodinův výrok. (Jr 31:17)

STUDNA V MOSAMBIKU

Potřeba studen pro lidi v Mozambiku, jedné z nejchudších zemí na světě, je životně důležitou záležitostí. Podle Ga 2,10 je zásadní, abychom pamatovali na chudé. Zde jsou skutečně chudí lidé, kteří často nemají co do úst a dostatek vody je pro ně obrovským bohatstvím. Jsme také povoláni, abychom otevírali v naší zemi duchovní studny. Pán nám prorocky řekl: „Budete kopat a otevřete můj pramen uzdravení, protože miluji tento národ.“ (1.5.2006) Co zaséváme, budeme také i sklízet (Ga 6,7-9). Naše setba v přirozené oblasti má vliv na ovoce v duchovní oblasti a naopak (L 12,33-34; 1K 9,11; 1K 15,44). Budeme tedy zasévat do fyzické studny, abychom sklídili v duchovní oblasti a vykopali duchovní studnu. Jenom tento krok to jistě nevypůsobí, avšak bude součástí kopání. Všechny božské duchovní studny jsou v Kristu a jsou otevřeny či uvolněny skrze naši službu víry.

*Dne 9.5.2012 jsme ze sborového účtu KS Juda poslali na účet Iris Ministries 6 000 USD, což je v přepočtu našich 118 686 Kč (+1365 Kč bankovní poplatky). Peníze byly použity již v květnu na financování nové studny pro farmu, která měla závadnou vodu. Tato farma se nachází v Mieze, což je vesnice asi 25 minut od základny, kterou Iris Ministries má v Pembě v Mosambiku (podrobnosti viz JUDA INFO 4 / červen – 2012). Do 19.12.2012 jsme na sbírkách a na vyčleněném podúčtu dostali od dárců celkem 90 110 Kč. Velice děkujeme všem štědrým dárcům a necht' Pán vám odplatí podle slova: **Kdo se smilovává nad chudým, půjčuje Hospodinu, odplatí mu za to, co vykonal.** (Př 19,17) Tuto sbírku ukončujeme k 31.12.2012 a doplňujeme částkou 29 941 Kč z účtu KS Juda.*

*Od 1.1.2013 vyhlášíme novou sbírku na **2. STUDNU V MOSAMBIKU**. Předpokládaná cena bude podobně jako letos 6 000 USD, což je přibližně 120 000 Kč. Poté, co nashromáždíme 50% ceny, začneme jednat s Iris Ministries o financování konkrétní studny. Pokud bude projekt konkrétní studny připraven, vypůjčíme si zase (pokud to bude potřeba) finance z účtu KS Juda. Vybírat peníze budeme do konce roku 2013 (pokud nevybereme celou částku dříve), nebo dokud nevybereme nejméně 70% ceny. Zbytek by pak byl znovu doplněn z účtu KS Juda. Každý čtvrtrok budou provedeny sbírky při nedělních shromážděních, na podúčet můžete peníze vkládat průběžně.*

**Náš podúčet na vybudování 2. studny v Mosambiku přes Iris Ministries:
182-0460842399/0800**

Modlitebně - postní stráž za probuzení na Mělníce a v Podřipsku - Co můžeš udělat pro probuzení? Je velikou obětí se například jednou měsíčně postit jeden den a minimálně půl hodiny hledat Boží tvář? A co dvakrát měsíčně? A co strávit s Pánem hodinu nebo dvě? Vybízíme tě k zapojení do stráže. Na nedělním shromáždění se můžeš zapsat do seznamu. Používej „munici“ - verše k vyznávání! Přečti si též motivující spisek „Světlo nebo temnota nad Evropou“ od Johna Mulindeho z Ugandy. Každý účastník stráže tyto materiály může na vyžádání dostat, nebo je nalezne na našich stránkách www.juda.cz.

Modlitební stráž za Českou republiku: Přihlásili jsme se jako sbor do nepřetržité modlitební stráže za Českou republiku (www.modlitebnistrasz.cz) každé první pondělí v měsíci od 12.00 do 24.00 hodin. Náš sbor se zavazuje tento čas pokrýt modlitbami. Věnuješ této stráži hodinu (nebo i jen půl hodiny)? Od 18.00 do 20.00 máme společné modlitební setkání.